

Stellingen behorende bij het proefschrift

Improving stroke care

Quality of care and health education in patients with a stroke or transient ischemic attack

1. Patiënten die een TIA of een herseninfarct hebben doorgemaakt, weten vaak niet dat de hersenen het aangedane orgaan zijn (*dit proefschrift*).
2. Patiënten met een TIA of herseninfarct die deelnemen aan trials waarin het effect van plaatjesremmers onderzocht wordt, zijn niet representatief voor patiënten in de dagelijkse praktijk (*dit proefschrift*).
3. Ook bij patiënten met een ernstige handicap ten gevolge van een herseninfarct, is de combinatie van aspirine en dipyridamol effectiever dan aspirine alleen in het voorkómen van nieuwe herseninfarcten, hartinfarcten en overlijden door een vasculaire oorzaak (*dit proefschrift*).
4. De kwaliteit van klinische zorg voor patiënten met een herseninfarct kan niet betrouwbaar worden vastgesteld op basis van één kwaliteitsindicator, zoals het percentage patiënten met een herseninfarct dat trombolyse ontvangt (*dit proefschrift*).
5. Geïndividualiseerde voorlichting aan patiënten met een herseninfarct of TIA over hun eigen ziektebeeld en risicofactoren door middel van een computerprogramma leidt noch tot blijvende verbetering van hun kennisniveau, noch tot aanpassing van leefstijl (*dit proefschrift*).
6. Het is niet bewezen dat toevoeging van Dexamethason aan antibiotica bij patiënten met een acute bacteriële hersenvliesontsteking de kans op overlijden of ernstige neurologische uitval vermindert (*Lancet Neurology 2010;9:254–63*).
7. In de pre- en postnatale zorg verdient de geestelijke gezondheid van de vader meer aandacht dan nu gebruikelijk is, gezien de hoge frequentie van het voorkomen van een pre- of postnatale depressie bij mannen (*JAMA 2010;303:1961-1969*).

8. Verbreding van het tijdsvenster van 3 tot 4,5 uur voor het geven van trombolyse aan patiënten met een herseninfarct, heeft niet geleid tot vertraging van start van de behandeling (*Lancet Neurology* 2010;9:866–874).
9. Begin niet, of zet door (*Ovidius, Ars Amatoria*).
10. De minste aandacht in een proefschrift krijgt de wetenschappelijke inhoud.
11. Het schrijven van een proefschrift vertoont overeenkomsten met een zwangerschap; je hebt geen idee wat je te wachten staat, maar na een periode van afzien, volgt er een eindresultaat dat blijdschap en voldoening geeft.

Lisette Maasland

Rotterdam, 12 januari 2011